

[Hans Hedtoft.]

har anført alle disse Argumenter, vi har gjort det saa stærkt, som vi kunde, men vi har talt for den højtærede Statsministers døve Øren. Vi mødte, som jeg sagde, Velvilje og Forstaaelse fra næsten alle andre Partier end netop Statsministerens eget. A' vil ett — det er sagt gentagne Gange — har ogsaa i denne Sag været Statsministerens Valgsprog. Jeg ved ikke, hvad Forklaringen er; jeg ved ikke, om det alene skyldes den Motivering, jeg allerede har anført, eller det skyldes personlig Stædighed, en Egenskab, som kan være nyttig, men som er farlig, synes jeg, i en Situation, hvor det gælder om at samle og vise Forstaaelse til alle Sider. Jeg ved ikke, om det skyldes et Ønske om at være stærk Mand og vise paa Trods af hele Kleresiet, at endnu findes der Karlfolk i Danmark? Jeg ved heller ikke, om det i Virkeligheden blot skyldes politiske Mindreværdskomplekser. Er den politiske Hensynsløshed over for Støttepartierne, denne Demaskering af deres Afmagt, blot et Led i Forberedelserne til det Valg, som man i visse Kredse taler om, og som somme frygter? Jeg ved intet derom, jeg hører ikke til de indviiede, men efter min bedste Overbevisning er der ikke handlet klogt.

Jeg ved, at den højtærede Statsminister vil sige til os: ja, men det, der foretages nu, er sket tidligere, det er sket gentagne Gange under Stauning, det er sket med Socialdemokratiets Medvirkning. Jeg sagde det selv i min første Tale, og jeg opfatter det ikke som nogen Anklage. Vort Syn, Socialdemokratiets, Arbejderbevægelsens Syn paa Problemerne om tvungen Voldgift og Begrænsning af den faglige Aktionsret, naar det drejer sig om samfundsfarlige Konflikter, er i Dag det samme, som det har været tidligere. Vi er helt klar over, at der maa udvises Forsigtighed ved Brugen af faglige Magtmidler, og at denne Forsigtighed maa vises fra *begge* Sider, og det maa være klart for enhver, at alle, baade Arbejdsgivere, Organisationer og Arbejdere, netop i Landets nuværende Situation har et ganske særligt Ansvar. Strejken maa for Arbejderbevægelsen ikke blive et Maal i sig selv, men et Middel at bruge under Ansvar og med rimelig Hensyntagen til alle Sider for at opnaa bedre Levevilkaar. Dette Standpunkt indebærer, at vi fortsat erkender baade Rigtigheden og Nødvendigheden af i givne Situationer at gribe ind over for samfundsfarlige Konflikter. Det erkender vi aabent og ligefrem. Men jeg føjer til, at Indgreb i en given Situation fra Regeringens Side altid maa ske og bør ske under Hensyn-

tagen til den rent konkret foreliggende faglige Situation. Og Situationen i Dag er en helt anden, end den har været tidligere. Vi har ganske klart for os, at den paagældende Slagterikonflikt paa et eller andet Tidspunkt maatte bringes til Ophør, og vi har ogsaa anvist en Vej dertil, som der, som sagt, fra alle andre Sider end Partiet Venstre og Regeringen vilde kunne skabes Enighed om.

Jeg vil gerne understrege, at vi staaer i Dag efter min Mening i en helt anden Situation end tidligere. Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller mindede om den historiske Udvikling, og det er rigtigt; den har jeg nu omtalt, og jeg har sagt, hvordan vor principielle Stilling er, men enhver vil indrømme, at der er sket et og andet siden 30erne. Vi har Besættelsens Aar bag os med alle dens Følger, baade hvad Økonomi og ændret Mentalitet hos Arbejderne angaar, saaledes som jeg nævnte ved første Behandling. Det er efter min Mening noget af et Under, at vi ikke i Foraarets Lønsituation kom ud i en omfattende og ødelæggende Konflikt. Det er lykkeligt undgaaet, fordi der fra alle Sider er vist Resignation, er vist god Vilje, er vist Imødekommenhed, og nu stod vi foran den sidste Etape i Lønsituationen, havde efter min Overbevisning en Mulighed for en fredelig Udgang, i alle Tilfælde for en Udvej, der kunde have samlet os alle. Men denne samlede Løsning er blevet hindret paa Grund af den, maa jeg sige egensindige Holdning, den højtærede Statsminister har indtaget.

Vi beklager dette fra vor Side. Vi erkender samtidig, at det naturligvis er Regeringens og Støttepartiernes gode Ret at benytte deres Flertal til at gennemføre den af Regeringen foreslaede Lov. Jeg maa paa Foranledning af det ærede Medlem Hr. Christmas Møllers Bemærkninger sige, at det er en given Ting for Socialdemokratiet — og jeg ved, jeg her ogsaa taler paa Fagforeningsledelsernes Vegne —, at vi, samtidig med at vi beklager, at det ikke er lykkedes at naa den af os ønskede Udgang paa denne Sag, siger, at naar denne Lov er gennemført, maa det være en Pligt fra alle Sider at respektere den. Lov er Lov, og Lov skal holdes, er hyppigt sagte Ord, men de maa gentages nu. Det vil være en Ulykke, ogsaa set fra et Arbejdersynspunkt, om vi her i Landet kom dertil, at den ene eller den anden Samfundsgruppe ikke respekterede givne Love. Jeg ved, at det, jeg udtaler her, saaledes som jeg sagde, ikke alene er mit eller mit Partis Synspunkt, men ogsaa er Fagforeningsledelsernes Syn-